

Publicerad 2007-09-11 23:50 av Albert

Hördu gud, varför frågar du aldrig mig om något?

Albert: Hördu gud, varför frågar du aldrig mig om något?

Gud: Öh... gör jag inte?

A: Nej, aldrig. Bara när jag ropar till dig hör du av dig. Jag ropar och ropar och frågar och frågar.

G: Jaha?

A: Ja jag tjarar och ber och undrar. Men jag har aldrig hört dig fråga, till exempel, ... - du Albert, känner du dig ensam?

G: Jasa? Nähä?

A: Var snäll och fråga mig om jag är ensam.

G: Okej. Är du redo?

A: Ja.

G: Hördu, Albert! Känner du dig ensam?

A: Ja.

G: _ _ _ _ _

A: Ja, sa jag.

G: _ _ _ _ _

A: Varför säger du inget?

G: Vet inte vad jag ska säga nu.

A: Vet du inte?

G: Nej.

A: Konstigt.

G: Kan du säga nåt mer om din ensamhet?

A: Nja, jag vet inte vad jag ska säga mer. Jag är ensam. Jag känner mig så himla ensam. Vet du hur det är att vara ensam?

G: Nej.

A: Va??? Vet du inte?

G: Nej.

A: Är aldrig du ensam?

G: Nej.

A: Va???

G: Jag har ju dig. Bland annat. Jag har ju alltid dig. Du och jag Albert. Det är ju du och jag. Jag är i dig, hör ihop med dig. Hör hur du pratar och tänker och känner. Och du har ju mig. Pratar med mig hela tiden. Det pratar ju i dig för jämnan. Och du andas.

A: Ja, du har ju alltid mig.

G: Jag mår ju bra i dig. Vi hör ju ihop. Och så hör jag ihop med alla och allt som lever. Jag är i allt. Hos allt. Lever med allt. Nej, jag vet inte vad ensamhet är. Det är ett konstigt begrepp. Allt hör ju ihop. Hur kan du vara ensam då? Du ÄR inte ensam. ALDRIG ensam.

A: Men jag känner mig ensam.

G: Varför då, tror du?

A: Hmmm... jag hör inte ihop med nån.

G: Det gör du väl. Du hör ju ihop med allt! Vet du inte det? Se dig omkring. Allt du ser nu hör du ihop med. Är en del av. Du hör ihop med ALLT.

A: Men jag är udda och utanför.

G: Sluta nu Albert. Du hör ihop med allt och allt hör ihop med dig. Se det! Tänk det!

A: Hmmm...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Albert med Poeter.se id #6368 innehar upphovsrätten